

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
تلفن ۰۰۴۹۱۶۳۵۱۱۲۰۲۵
E_mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدال گلپریان
تلفن ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰
E_mail: abdolgolparian@yahoo.com

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

منصور حکمت
www.m-hekmat.com

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۶ بهمن ۱۳۸۷، ۴ فوریه ۲۰۰۹

Iskraa_nkk@yahoo.com

سر دبیر: منصور فرزاد - عبدال گلپریان

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

ایسکرا ۴۵۲

سهیلا شریفی

صحبت کردن در مورد ۸ مارس را توده ای کنیم

ایران با راهپیمایی پر شکوه زنان در ۸ مارس ۵۷ بر علیه حجاب اسلامی رژیم این روز عملا تبدیل شد به یکی از نقطه عطفهای مبارزه بر علیه رژیم آپارتاید جنسی و هر ساله زنان و مردان برای طلب تلاش کردند که این روز را گرامی بدارند و بیشتر و بیشتر آنرا تبدیل به روز اعتراض به بی حقوقی مطلق زنان و آپارتاید جنسی حاکم بر ایران بکنند. در کردستان و مخصوصا در شهرهایی مانند سنندج از آنجا که جنبش کمونیستی و چپ محبوب و پر نفوذ است ۸ مارس به یک روز نسبتا توده ای تبدیل شده است و تقریبا هر سال توسط فعالین و مردم آزادیخواه به اشکال متفاوت و بشیوه ای بسیار

ایسکرا: هشت مارس روز جهانی زن در راه است، این روز هر ساله در سراسر جهان گرامی داشته می شود. در جایی مثل ایران و مشخصا در شهرهای کردستان که بی حقوقی و ستم بر زنان به هويت این رژیم تبدیل شده است و با توجه به اینکه رژیم تلاش می کند هر نوع حرکت و مبارزه ای را وحشیانه سرکوب کند، شما فکر می کنید برپائی با شکوه و وسیع ۸ مارس چقدر می تواند یک امر جدی و مهم در برابر فعالین حقوق زن باشد؟

سهیلا شریفی: ۸ مارس تاریخا به یکی از روزهای مهم در تقویم مبارزات اجتماعی و سیاسی علیه رژیمهای سرکوبگر و ضد زن تبدیل شده است. در

معتراض و متعرض برپا می شود. رژیم هم این ویژگی مشخص کردستان را می داند و در سالهای گذشته سعی کرده است با سرکوب و جنایت و دستگیری و ارباب، مخصوصا حول و حوش ۸ مارس از برگزاری مراسمها و تظاهرات ۸ مارس جلوگیری کند. در واقع می توان گفت گرفتن و یا نگرستن ۸ مارس تبدیل شده است به یکی از جنگ و گریزهای دائمی مردم در برابر رژیم.
صفحه ۲

بیانیه حزب کمونیست کارگری ایران در سی امین سالگرد قیام بهمن ۵۷

جریانات گوناگون اسلامی تا جبهه ملی و نهضت آزادی و حزب توده علیه انقلاب ۵۷ مرتکب شدند، همچون راز جنایات گورستان خاوران و کشتارهای دهه ۶۰ هنوز باید از زیر آوار تحریف بیرون کشیده شود و در پیشگاه بشریت افشا گردد.

اکنون سی سال پس از قیام بهمن ۵۷، کماکان آن بزرگترین دروغ اواخر قرن بیست میلادی وقیحانه جار زده
صفحه ۲

کمتر انقلابی در تاریخ، نظیر انقلاب ۵۷، چنین وارونه جلوه داده شده است. جلاد انقلاب، رهبر انقلاب نام گرفت و سفاکترین و متحجرترین ضد انقلاب بورژوازی، بعنوان رژیم مشروع انقلابی جا زده شد که برای آزادی و رفاه و رهایی بود. جنایت و ریاکاری که بورژوازی عصرما، از دول غرب تا بی بی سی و صدای آمریکا، از بهشتی و بازرگان و رفسنجانی تا ژنرال هویز و سپهبد نصیری، از خمینی و

عقب نشینی نیم بند قبول نیست! در حاشیه عقب نشینی حزب دمکرات کردستان ایران

"توده ای کردن مبارزه" اعلام کردند. اقدام این تیپ پی حزب دمکرات منحصر به این دوره نیست. حزب دمکرات برای "توده ای کردن مبارزه" نوع خود هر از چندگاهی دست به دامان عقب مانده ترین و مرتجع ترین عناصر جامعه کردستان ایران شده است. دست به دامان خانها و زمینداران، دست به دامان مجاهدین و بنی صدر، دست به دامان بوش و بلر، و در تمام دوران وجودش دست به دامان مذهب و ملایان بوده است. زیر فشار سیاسی قطب کمونیست، چپ، انقلابی و جنبش ضد مذهبی جامعه کردستان و ایران، این حزب

ناصر اصغری

صفحه ۳

حزب دمکرات کردستان ایران در اواخر سال گذشته میلادی از زبان دبیرکل آن، مصطفی هجری، یکی از دستاوردهای مهم کنگره ۱۴ خود را کمک به تأسیس "اتحادیه علمای دینی کردستان ایران" اعلام کرد. ایشان این اقدام حزیشان را در جهت

تاریخچه ۸ مارس و اهمیت تاریخی این روز

صفحه ۴

تجمع رانندگان تاکسی شهر سنندج در میدان فیض آباد و مقابل شورای شهر

صفحه ۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

صحبت کردن در مورد ۸ مارس . . .

از صفحه ۱

ناچار می شوند اجازه دهند ۸ مارس را در سالنها برگزار کنند تا از آمدن مردم به خیابانها جلوگیری کنند، برای مراسمهای داخل سالن مامور و نگهبان می گذارند که درجه اعتراض و رادیکالیسم مردم را کنترل کنند، از مراسمها عکس و فیلم می گیرند که مردم را بترسانند و فعالین شناخته شده را احضار و زندان می کنند و به آنها حکم می دهند. اما قطعنامه ها و سخنرانیهای ۸ مارس هر سال رادیکال تر، برابری طلبانه تر، ضد رژیمی تر و سوسیالیستی تر می شوند و علیرغم تهدیدها و ممنوع کردنها تقریباً هر سال مردم می ریزند توی خیابان و اعتراضشان را به سطح خیابانها می کشانند. حجاب سوزان، انداختن حجابها زیر پا، حجاب برگرفتنها و اعتراضات و تجمعات خیابانی و وسیع تقریباً می شود گفت هر سال در کردستان به ۸ مارس چهره ای پرشکوه و ویژه می دهد و رژیم را به استیصال رسانده است.

با توجه به این تاریخچه پرشور از مبارزات برابری طلبانه و علیه آپارتاید جنسی، شاید احتیاج زیادی به یادآوری این نکته نباشد که اگر ۸ مارس را هر سال از سال قبل پرشکوه تر و وسیع تر و توده ای تر برگزار نکنیم، می تواند به این معنی تعبیر شود که در واقع در مقابل رژیم یک قدم عقب نشسته ایم. ۸ مارس فقط یک روز مشخص و معین نیست، ۸ مارس تاریخ مبارزاتی ماست علیه رژیم آپارتاید جنسی، ۸ مارس آینه تمام قد اعتراض رادیکال و سازش ناپذیر جنبش علیه ستم جنسی است، ۸ مارس روز تعرض ماست به جنبش ارتجاعی و ضد بشری اسلام سیاسی در ایران و در سطح جهان، ۸ مارس روز نه گفتن ما به نابرابری و بیعدالتی است، در یک کلام ۸ مارس روز نشان دادن قدرت و عظمت اتحاد ماست و به همین دلیل برگزاری توده ای و وسیع و همه جانبه و بسیار پر

قدرت آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است و باید از همین حالا برای هرچه باشکوه تر و پر قدرت تر برگزار کردن آن کار کنیم.

ایسکرا: بعضا جریاناتی در حیطه مبارزه زنان در کردستان از خود بروزاتی دال بر دفاع از حقوق زن نشان می دهند که با نگرش ناسیونالیستی به دفاع از آن قابل مشاهده است. سوال این است که آیا به نظر شما دفاع ناسیونالیستی از حقوق زنان چقدر می تواند جدی و واقعی باشد؟ آیا جنبش ناسیونالیستی و مشخصاً ناسیونالیسم کرد می تواند طرفدار آزادی زن باشد؟

سهیلا شریفی:

تاجائی که به ناسیونالیسم بطور کلی بر می گردد، تاریخا نمی توان در هیچ کجای دنیا آنرا با جنبش آزادی زن و جنبشهای برابری طلبانه تداومی کرد، مگر در مواردی که خود ناسیونالیسم هم تا حدودی تحت تاثیر جنبشهای مارکسیستی بوده باشد و یا بغاظر محبوبیت مارکسیسم و سوسیالیسم خود را به این جنبش آویزان کرده باشد، که البته این نوع جنبشها در تاریخ کم نیستند. اما وقتی که دیدگاه ناسیونالیستی به زن را بررسی می کنیم می بینیم که این جنبش عمیقاً مردسالارانه و ضد زن است. زن از نظر ناسیونالیسم نه تنها ملک و جزء مایملک مرد (پدر، برادر و یا شوهر) است، بلکه اساساً مایملک ملت و قومش هم هست. زن کرد فقط حافظ و نگاهدارنده ناموس خانواده اش نیست، او همچنین حافظ و نگه دارنده ناموس ملت کرد هم هست. او مادری است که بچه های کرد می زاید و شیرمردان کرد را پرورش می دهد. این نکته قابل توجه است که هرچا جنگهای ناسیونالیستی می شود، زنان در ابعاد وسیعی تبدیل به قربانیان تجاوز از طرف مقابل

می شوند، چرا که طبق تعریف ناسیونالیسم تجاوز به زنان دشمن نه تنها ناموس و آبروی آنها را جریحه دار می کند و باعث شرمساری و سرافکندگی آنها و به یک معنی از دست رفتن روحیه جنگجویانه آنها می شود، بلکه در عین حال باعث می شود که کودکانی که آنها بخاطر این تجاوزها بدنیا می آورند خالص نباشند و خون دشمن را در میان قبیله و یا ملت مقابل با خود حمل کنند. همین یک نمونه برخورد به زن نشان می دهد که چقدر این جنبش ضد زن و ارتجاعی است. به اینها باید رابطه تنگاتنگ و عمیقاً ریشه دار ناسیونالیسم و مذهب اشاره کرد که خود ضدیت با زن و نابرابری را چند برابر دامن می زند. در کردستان مشخصاً ما می بینیم که چقدر جنبش ناسیونالیستی چه آنجا که در قدرت است و چه جایی که هنوز اپوزیسیون است با مذهب و اسلام لاس می زند و با ان خود را تعریف می کند. تشکیل اتحادیه اسلامی توسط حزب دمکرات کردستان ایران و تبدیل کردن قوانین ارتجاعی اسلامی به قانون رسمی کشور در کردستان عراق (برای مثال قانون چند همسری که اخیراً تصویب شد) نمونه های بسیار بارز ریشه داشتن جنبش ناسیونالیستی در اسلام و عقب ماندگی و ارتجاع است.

جنبش جنبشی قطعاً نمی تواند برابری طلب باشد. کردستان عراق و حکومت نزدیک به دو دهه احزاب کرد در آنجا، ابعاد سرسام آور کشتار زنان در این مناطق، آمار بالای خودسوزی و خودکشی در میان زنان، بی حقوقی مطلق و حاکمیت مطلق قوانین عشیره ای و ضد زن در این بخش از کردستان بیش از هر چیزی این حرف ما را ثابت می کند که ناسیونالیسم هیچ قربانی را برابری طلبی و آزادی زن ندارد.

اما همانطور که شما اشاره می کنید. هستند کسانی که خود را طرفدار آزادی زن می دانند و

صفحه ۳

بیانیه حزب کمونیست کارگری ایران

از صفحه ۱

میشود. رژیم اسلامی همچنان میکوشد ورود خمینی ساخت صنایع بی بی سی از پاریس به تهران را با قیام مردم انقلابی برای درهم شکستن دیکتاتوری شاه گره بزند، و بعنوان "دهه فجر انقلاب اسلامی" جشن بگیرد! رژیم سابقتی ها و نیروهای راست اپوزیسیون حتی پر حرارت تر از رژیم اسلامی، قیام بهمین را در تویتر رژیم و "دهه زجر" قرار میدهند و نفرت هیستریک خود از انقلاب و قیام مردم را با یکی گرفتن آن با جمهوری اسلامی اعلام میدارند. در سطح جهانی نیز، در میدیا و دستگاه مهندسی افکار عمومی، در آکادمی و تاریخ نگاری و ژورنالیسم نوکر غرب و حتی نزد اغلب نیروهای چپ سنتی، ضد انقلاب خونخوار اسلامی همچنان به انحاء مختلف معادل انقلاب ۵۷ قلمداد میشود.

اینکه امروز نیز لشکر کشی تبلیغاتی علیه انقلاب ۵۷ با حدت جریان دارد، صرفاً بخاطر آنچه که سی سال پیش رخ داد، نیست. بخاطر ترس از کارگران و مردمی است که امروز به مراتب آگاه تر و مصمم تر برای تحقق آرمان آزادی و برابری انسانها به میدان آمده اند. رژیم اسلامی غرق در بحران اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در مواجهه با مردمی که حکم به رفتن او داده اند به زحمت خود را بر اریکه لرزان حکومت حفظ کرده است. وحشت از انقلابی دیگر وجود بورژوازی را فرا گرفته است. انقلابی که اینبار به یمن وجود حزب کمونیست کارگری میتواند پیروز گردد و الگویی برای رهایی بشریت ارائه دهد. واژگونه جلوه دادن انقلاب ۵۷ و معادل قرار دادن آن با ضد انقلاب اسلامی بویژه امروز در مقابله با شکل گیری این انقلاب در دستور بورژواهای رنگارنگ قرار دارد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۹ ژانویه ۲۰۰۹
۱۰ بهمن ماه ۱۳۸۷

صحبت کردن در مورد ۸ مارس . . .

از صفحه ۲

۸ مارس ۱۳۵۸

(از حق نباید گذشت) در این رابطه گاهاً فعالیتهای خوبی هم انجام می دهند و متأسفانه توسط جمهوری اسلامی هم مورد اذیت و آزار قرار می گیرند. هرچند که من معتقدم به هر نوع فعالیت در راستای برابری و حقوق زن باید ارج گذاشت و هر نوع اذیت و آزار رژیم و زندانی کردن و ارباب فعالین این عرصه توسط رژیم را باید به شدت محکوم نمود، اما راستش نباید این نکته را فراموش کرد که قدرت مبارزات برابری طلبانه و رادیکالیسم و سازش ناپذیری جنبش آزادیخواهان زنان و مردان در ایران و در کردستان است که دیدگاههای دیگر از جمله ناسیونالیسم را به صرافت دفاع از این جنبش انداخته است. زنان و مردان در کردستان ایران اکنون سالهاست که از ناسیونالیسم عبور کرده اند. آنچه نسل جوان در کردستان ایران می خواهد نه اتحاد نامبارک مذهب و ناسیونالیسم، بلکه ریشه کن کردن کامل مذهب و کوتاه کردن دستهای سیاه آن از زندگی خانوادگی و اجتماعیشان است. آنچه مردم کردستان می خواهند زندگی مدرن و انسانی و برابر است، نه قربان صدقه رفتنهای گرایشات ناسیونالیستی و تقدس و بازتولید کردن مناسبات ارتجاعی و مردسالارانه و ضد زن. آنچه مردم در کردستان می خواهند و در قطعنامه های ۸ مارس خود را بوضوح نشان

میدهد، یک انسان و یک کره ارض است، آزادی کامل و بدون قید و شرط انسان است، بازگرداندن هویت انسان به اوست و ساختن یک دنیای برابر برای همه است، نه دولت کردی و پیشمرگایستی و سرودهای ملی و تقدیس لباس و فرهنگ و زبان کردی. زن در کردستان، مخصوصاً در شهرهای بزرگ کردستان سالهاست دیگر چیزی جز ادامه نابرابری و بی حقوقی خود در جنبشهای ناسیونالیستی نیافته است. او هم اکنون هم پیمان با زنان و مردان دیگر در سراسر ایران دارد برای آزادی و برابری کامل و بدون قید و شرط بعنوان یک انسان نه بعنوان یک کرد مبارزه می کند. او دیگر سالهاست که از جریانات ناسیونالیست عبور کرده و همپیمانان خود را در میان سوسیالیستها و کمونیست کارگريها یافته است.

ایسکرا: به نظر شما هشت مارس امسال در شهرهای کردستان را در چه قامتی باید گرامی داشت و پیام شما به فعالین دفاع از حقوق زنان برای هرچه باشکوه تر برگزار کردن آن چیست؟

سهیلا شریفی: در مورد اهمیت برگزاری هرچه باشکوه تر ۸ مارس در سوال اول مفصل صحبت کردیم. اما جا دارد اینجا بار دیگر بر اهمیت کشاندن اعتراضات امسال هشت مارس

به خیابانها تاکید کنم. ما باید بتوانیم، مخصوصاً در کردستان، توده وسیعی از مردم آزادیخواه و برابری طلب را به خیابانها بیاوریم و اعتراضمان را به آپارتاید جنسی، به بی حقوقی زن و به رژیم ارتجاعی اسلامی رسا و با قدرت نشان دهیم. امسال بطور ویژه تری باید تعرضی برخورد کنیم، چرا که رژیم بیش از همیشه در بن بست بحران عمیق خود دست و پا می زند. سرکوب و اعدامهای که می کند، احکام اعدامی که صادر می کند و مانورهای ناجائی که راه می اندازد بیش از همیشه نمایانگر ترس وحشت رژیم از حضور مردم در خیابانها و اعتراض توده ای و وسیع آنهاست. ۸ مارس بی تردید فرصتی است که بتوانیم هرچه پر قدرت تر خود را سازمان دهیم و رژیم را بیشتر به سراسیمگی سقوطش سوق دهیم.

امسال ۸ مارس می تواند و باید بیش از سالهای دیگر سرخ و سوسیالیستی باشد، پرچمها و پلاکاردهای سرخ، شعارهای رادیکال و سرخ می تواند و باید از همین حالا در و دیوار شهرها و مناطق مختلف کردستان را تزئین کند و فضای شاد و سرخ و رادیکالی در آستانه ۸ مارس به محلات بدهد. باید در مورد ۸ مارس همه جا صحبت کرد، باید حرف زدن در مورد ۸ مارس را توده ای کرد، باید در تاکسی و اتوبوس و خیابان و محله مردم را دعوت به صحبت و اظهار نظر در مرد بی حقوقی زن و تفکیک جنسیتی و آپارتاید تشویق کرد و از حالا فضای اعتراضی و پرشوری در محلات و مراکز مختلف راه انداخت. کانال جدید تربیون و محل مناسبی است که می توان در آنجا بطور مفصل و همه جانبه در مورد ۸ مارس و چگونگی پیشبرد آن صحبت کرد. باید دوستان و هم محله ایها را تشویق به دیدن و شرکت در این برنامه ها کرد. این تربیون خوبی است که فعالین و دست اندرکاران می توانند از آن بخوبی استفاده کنند.

عقب نشینی نیم بند قبول نیست . . .

از صفحه ۱

اینبار روز ۷ ژانویه ۲۰۰۹، اما با امضای نمایندگی آن در خارج کشور خواسته است که این افتضاح سیاسی خود را حاشا کند و از زیر بار مسئولیت سازمان دادن ارتجاع در کردستان در برود؛ گرچه مصطفی هجری بار دیگر تریبونی به دست گرفته و به نوعی زیرکانه و جوینازه به شیوه دیگری از اقدام حزبی دفاع کرده و نتوانسته اند فشار جنبش کمونیستی بر خود را که باعث اختلاف نظر در این باره شده است را پنهان کنند. تا همین جا این یک شکست برای این حزب است و یک پیروزی برای جنبش کمونیستی و انقلابی در ایران. هر قدم عقب نشینی به نیروی که می خواهد نیروی سیاه مذهب را به عناوین مختلف دیگری به جان مردمی که ۳۰ سال است با بختک مذهب مبارزه می کنند بیاندازد، یک پیروزی است. منتها عقب نشینی نیم بند نه کافیهست و نه قابل قبول؛ و حزب دمکرات کردستان ایران باید رسماً و نه با امضای نمایندگی خارج کشور آن، این عقب نشینی را بپذیرد؛ چرا که این موضوع ربطی به نمایندگی خارج کشور این حزب ندارد و از نتایج کنگره آن و رسماً از زبان دبیرکل آن اعلام گردیده بود.

واضح است که حزب دمکرات کردستان ایران نمی تواند ملایان کردستان را در خارج کشور سازمان بدهد. در خارج کشور، حتی اگر ملاگری در تار و پود اینها باشد، با آن ظاهر نمی شوند و با فکل و کراوات در کنگره احزاب سوسیال دمکرات و سالن انتظار سناریونویسان کاخ سفید حضور به هم می رسانند. مردم کردستان که جنگی روزمره را بر علیه مذهب و علقه های ارتجاعی ته مانده های مفتی زاده که چشم به ملاگری حزب دمکرات کردستان ایران دوخته اند، این عقب نشینی را می خواهند رسماً از زبان سخنگوی اصلی این حزب، مصطفی هجری، بشنوند. این پیروزی باید با قدرت اعتراف به شکست رهبری حزب

دمکرات کردستان ایران ثبت شود و این رهبری باید توضیح بدهد که با چنین اقداماتی چه خوابی برای مردم ایران و کردستان دیده بود!

حزب دمکرات کردستان ایران قدرت کمونیسم و جنبش ضد مذهبی در جامعه ایران و بطور مشخص کردستان را دست کم گرفته است. اکنون معلوم شده است که رهبری این جریان در کنگره و نشستهای این جنبی خود نه تنها در باره "دمکراسی برای ایران و خودمختاری برای کردستان" حرف می زند، بلکه نقشه برای سازمان دادن ارتجاع اسلامی در فردای سرنگونی ارتجاع اسلامی را هم می کشند. این نوع اقدامات نه تنها توطئه بر علیه مردم کردستان هستند، بلکه شرط بندی روی اسب بازنده نیز می باشند. کردستان از محکمترین سنگرهای است که دست رد بر سینه مذهب و آخوندیسم زده است. حاکم کردن ارتجاع بر شئون زندگی مردم در کردستان نیز همانند دیگر جاهای ایران، آرزوی است که جمهوری اسلامی دارد با خود به گور می برد. متشکل کردن ملاها در کردستان توسط حزب دمکرات کردستان ایران اعلام جنگ به آزادیخواهی و سکولاریسم و اعلام جنگ آشکار علیه مبارزه مردم برای خلاصی از حکومت مذهبی و پایان دادن به تعرض مذهب به زندگی مردم است. سازمان دادن توطئه ای است که حکومت اسلامی در تمام دوره ۳۰ سال از حکومتش از عملی کردن آن عاجز بوده. هوا و هوس متشکل کردن ملایان کردستان، ادامه سیاست تقویت سنی گری در مقابل شیعه گری و ادامه سیاست راه انداختن جنگ سنی و شیعه سالهای اوایل انقلاب در نطقه و قتل عامهای قارنا و قالاتان است. عملی کردن آرزوی دیرینه ملاحسنی است. ادامه سیاست سنگسار، اسیدپاشی به صورت زنان و حمله به سکولاریسم و آزادیخواهی است. بیخود نیست

صفحه ۴

تاریخچه ۸ مارس و اهمیت تاریخی این روز

۸ مارس روز جهانی زن در راه است. این روز را زنان و مردان آزادخواه و برابری طلب در سراسر دنیا گرامی میدارند و از این موقعیت استفاده می کنند تا برای بهبود شرایط زندگی و آزادی و برابری مبارزه کنند. روز جهانی زن و مبارزه برای برابری انسانها حلقه واسطی است که زنان و مردان برابری طلب در سراسر دنیا را به هم وصل می کند. نوعی اتحاد و همبستگی که علاوه بر اهمیت بسزائی که در به سرانجام رساندن خواسته های انسانی دارد، هیجان انگیز و پر شور نیز میباشد. تصور اینکه هزاران زن و مرد با قیافه ها و فرهنگها و زبانها و سابقه های متفاوت در اقصی نقاط دنیا که از نابرابری و تبعیض و زن آزاری به تنگ آمده اند و مصممند به این وضع پایان بدهند، روز ۸ مارس به اشکال مختلف این تنفر و اعتراض خود را نشان میدهند، نوعی احساس قدرت و همبستگی را در انسان موجب می شود.

ایده تعیین روزی بعنوان روز جهانی زن اولین بار توسط اعضای حزب سوسیالیست آمریکا مطرح شده و بمدت چند سال در این کشور آخرین یکشنبه ماه فوریه بعنوان روز زن جشن گرفته میشد. این کار الهام بخش کلارا زتکین سوسیالیست آلمانی شد که پیشنهاد تعیین روزی بعنوان روز جهانی زن را در یکی از کنگره های انترناسیونال مطرح کرد.

انتخاب ۸ مارس بدلیل گرامیداشت خاطره تظاهرات عظیم زنان کارگر نساجی و پارچه بافی شهر نیویورک آمریکا برای افزایش دستمزد و پائین آوردن ساعات کار در سال ۱۸۵۷ بود که توسط پلیس وحشیانه در هم

داشته باشند و قدم به قدم این رژیم را بعقب رانده است.

چادر و مقنعه و حجاب کامل که اوایل انقلاب بعنوان یونیفورم کار و لباس رسمی زنان اعلام شد، هیچوقت از جانب اکثریت عظیم زنان پذیرفته نشد و مبارزه با حجاب همواره یک عرصه دایمی اعتراض در جامعه بوده است. جداسازیها و آپارتایدی که بر قوانین جامعه حاکم است، نه تنها نتوانست مانع رشد فرهنگی مدرن و برابری طلب در بین جوانان و مخصوصا زنان جوان شود، بلکه برعکس زنان و دختران را در ابعادی وسیع وارد میدان سیاست کرده و آنها را برای سرنگونی این رژیم هر روز از روز پیش مصمم تر کرده است.

اکنون بعد از سی سال به یمن این مبارزات و مقاومتها رژیم اسلامی در بحرانی ترین شرایط حیات خود بسر میرود.

اگر ۸ مارس ۱۳۵۸ سرآغاز جنبش برابری طلبانه زنان برعلیه رژیم ضد زن اسلامی بود، مبارزات امروز ما باید نقطه پایانی بر حیات ننگین این رژیم باشد.

* * *

عقب نشینی نیم بند قبول نیست . . .

از صفحه ۳

که تنها جریانی که از این اقدام حزب دمکرات کردستان ایران به وجد آمد مرتجعین باقی مانده از جریان مفتی زاده بودند.

اما باید بر علیه چنین اقدامات ارتجاعی حزب دمکرات کردستان ایستاد، قاطعانه ایستاد و اجازه نداد که در آخرین روزهای سلطه سیاه رژیم مذهبی بر جامعه، کسان دیگری اینبار زیر لوای ابوزیسیون بخواهند این روند بیشتر از این تداوم بیابند. احزابی مثل حزب دمکرات که از باتلاق تضاد قومی و مذهبی ازتراق می کنند، با هر قدمی که جنبش انقلابی و چپ بر می دارد، خودش را در آغوش ارتجاع خواهند دید. توسل به ملاگری نشان داد که حزب دمکرات کردستان دارای چه ظرفیتی است. سازمان دادن ارتجاعی که از مردم شکست خورده است و در حال عقب نشینی کامل است! این دیگر دعوا بر سر که وا و پاتول نیست!؟ بر سر سازمان دادن کسانی است که در روز

روشن در یکی از روستاهای سقز سر یک آتیه ایست را بریندند. وحشت حزب دمکرات از رشد چپ در دوره ها و مراحل مختلف مبارزات مردم کردستان، او را مجبور کرده بر علیه کمونیستها دست به اسلحه ببرد. آزادی بیان دیگران را محدود کند. مذاکرات پشت پرده با رژیم سازمان بدهد. دست به دامان آمریکا بشود تا تهران را برایش بمباران کند. برای به عقب راندن هرچه بیشتر این جریان ارتجاعی، و برای ایستادن قاطعانه بر علیه توطئه های آن، باید نیروهای چپ در جامعه کردستان را تقویت کرد. باید به صف حزب کمونیست کارگری پیوست که پیروزی در فردای سرنگونی ارتجاع اسلامی، تضمین شود.

۳۰ ژانویه ۲۰۰۹

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

اتحادیه آزاد کارگران ایران
سیزدهم بهمن ماه هشتاد و هفت
www.ettehadeh.com
k.ekhraji@gmail.com

تجمع رانندگان تاکسی شهر سنندج در میدان فیض آباد و مقابل شورای شهر

روز سیزدهم بهمن ماه بیش از صد نفر از رانندگان تاکسی در شهر سنندج در اعتراض به وضعیت مشقت بار خود ساعت ۸/۳۰ صبح در میدان فیض آباد دست به تجمع زدند. بنا بر گزارشهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران پس از تجمع این رانندگان در میدان فیض آباد نیروهای انتظامی در محل حاضر شدند و از رانندگان خواستند اعتراض خود را در نهادهای مسئول پیگیری کنند. بدنبال این اظهارات از سوی نیروهای انتظامی این رانندگان تجمع خود را به مقابل شورای شهر سنندج کشانده و در آنجا به طرح مشکلات خود پرداختند.

پس از حضور این راننده ها در شورای شهر و طرح مشکلات شان، مسئولین شورا ضمن دادن قول مساعد برای پیگیری خواسته های این رانندگان از آنان خواستند با انتخاب نماینده هایی به سازمان تاکسیرانی مراجع کنند و تاکید کردند پیگیری خواسته های آنان در سازمان تاکسیرانی شهر سنندج خواهند بود. رانندگان تاکسی با توجه به سنگین بودن هزینه بیمه تامین اجتماعی و بیمه تاکسی ها خواهان کاهش این بیمه ها و اجرای طرح ترافیک در شهر سنندج هستند تا امنیت شغلی آنان تامین شود. بنا بر این گزارش پس از تجمع رانندگان تاکسی در مقابل شورای شهر یکی از مامورین

راهنمایی و رانندگی علیرغم اینکه آنان در محدوده پارک ممنوع، ماشینهای خود را پارک نکرده بودند اقدام به جریمه آنان کرد و برای هر کدام از ماشینها چهار هزار تومان جریمه نوشت. این راننده ها در طرح خواسته های خود خواهان لغو این جریمه ها نیز شده اند. پس از پایان تجمع و مذاکرات این رانندگان در شورای شهر سنندج، آنان سه نفر از همکاران خود را به عنوان نماینده انتخاب کرده و تصمیم گرفتند با طرح خواست ایجاد اتحادیه رانندگان تاکسی در شهر سنندج از فردا همچنان پیگیر رسیدن به خواسته های خود باشند.